

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

P9_TA(2020)0015

Konvencijas par bioloģisko daudzveidību (CBD) Pušu konferences 15. sesija (COP 15) Kuņminā 2020. gadā

Eiropas Parlamenta 2020. gada 16. janvāra rezolūcija par Konvencijas par bioloģisko daudzveidību Pušu konferences 15. sesiju (COP15) (2019/2824(RSP))

(2021/C 270/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas starpposma pārskatīšanu un Parlamenta 2016. gada 2. februāra rezolūciju par ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas starpposma pārskatīšanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 15. novembra rezolūciju par rīcības plānu attiecībā uz vidi, cilvēkiem un ekonomiku ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2018. gada 25. oktobra rezolūciju par Konvencijas par bioloģisko daudzveidību Pušu konferences 14. sanākumi (COP14) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 20. maija ziņojumu “Pārskats par dabas stāvokli Eiropas Savienībā. Ziņojums par Putnu direktīvas un Dzīvotņu direktīvas aptverto biotopu un sugu saglabāšanās stāvokli un tā attīstības tendencēm 2007.–2012. gada laikposmā, sagatavots saskaņā ar Dzīvotņu direktīvas 17. pantu un Putnu direktīvas 12. pantu” (COM(2015)0219),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija direktīvu 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā ⁽⁴⁾ (Jūras stratēģijas pamatdirektīva),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra direktīvu 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ⁽⁵⁾ (Ūdens pamatdirektīva),
- ņemot vērā IPBES 2019. gada 31. maija globālo novērtējuma ziņojumu par bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem,
- ņemot vērā Starptautiskās Dabas un dabas resursu aizsardzības savienības apdraudēto sugu sarkano sarakstu,
- ņemot vērā 2019. gada 6. maija Mecas hartu par bioloģisko daudzveidību,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM), kā arī Komisijas 2019. gada 30. janvāra pārdomu dokumentu “Ceļā uz ilgtspējīgu Eiropu līdz 2030. gadam” (COM(2019)0022),
- ņemot vērā Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) īpašos ziņojumus par klimata pārmaiņām, pārtuksnešošanas, zemes degradāciju, ilgtspējīgu zemes apsaimniekošanu, nodrošinātību ar pārtiku un siltumnīcefekta gāzu plūsmām zemes ekosistēmās, tās 2019. gada 25. septembra īpašo ziņojumu par okeānu un kriosfēru mainīgā klimatā, un IPCC īpašo ziņojumu “Globālā sasilšana 1,5 °C robežās”, piekto novērtējuma ziņojumu (AR5) un 2018. gada septembra kopsavilkuma ziņojumu,

⁽¹⁾ OV C 35, 31.1.2018., 2. lpp.

⁽²⁾ OV C 356, 4.10.2018., 38. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0431.

⁽⁴⁾ OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

- ņemot vērā Komisijas 2019. gada 23. jūlija paziņojumu “Pastiprināt ES rīcību ar mērķi aizsargāt un atjaunot pasaules mežus”(COM(2019)0352) un Komisijas 2013. gada 20. septembra paziņojumu “Jauna ES meža stratēģija mežiem un uz koksnes resursiem balstītai rūpniecībai” (COM(2013)0659),
 - ņemot vērā ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas 2019. gada ziņojumu “Pasaules bioloģiskās daudzveidības stāvoklis attiecībā uz pārtiku un lauksaimniecību”,
 - ņemot vērā ANO augstās cilvēktiesību komisāres 2019. gada 15. oktobra paziņojumu ANO Ģenerālās asamblejas Trešās komitejas sanāksmē Ņujorkā,
 - ņemot vērā 2019. gada 6. novembra Pekinas prasību pievērsties bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai un klimata pārmaiņām,
 - ņemot vērā Eiropas Vides aģentūras 2019. gada 4. decembra ziņojumu “Eiropas vide — stāvoklis un perspektīva 2020. gadam” (SOER 2020);
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā jautājumus Komisijai un Padomei par Konvencijas par bioloģisko daudzveidību Pušu konferences 15. sanāksmi (COP15), kas 2020. gadā notiks Kuņminā (Ķīnā) (O-000044/2019 un O-000043/2019),
- A. tā kā stratēģiskajā plānā bioloģiskās daudzveidības jomā 2011.–2020. gadam ietvertais pamatmērķis ir nekavējoties efektīvi rīkoties, lai apturētu bioloģiskās daudzveidības samazināšanos un lai nodrošinātu, ka līdz 2020. gadam ekosistēmas kļūst izturīgas un turpina sniegt būtiskus pakalpojumus, tādējādi nodrošinot un saglabājot dzīvības daudzveidību uz planētas un veicinot cilvēku labklājību, un izskaužot nabadzību;
- B. tā kā Bioloģiskās daudzveidības redzējums 2050. gadam (Redzējums 2050. gadam), kas pieņemts saskaņā ar Konvenciju par bioloģisko daudzveidību (KBD), ir “dzīvošana saskaņā ar dabu”, un tajā noteikts, ka “līdz 2050. gadam bioloģiskā daudzveidība tiek novērtēta, saglabāta, atjaunota un izmantota saprātīgi, saglabājot ekosistēmas pakalpojumus un veselīgu planētu un nodrošinot ieguvumus, kas svarīgi visiem cilvēkiem” un nākamajām paaudzēm;
- C. tā kā saskaņā ar Konvenciju par bioloģisko daudzveidību pieņemtais Redzējums 2050. gadam balstās uz pieciem vispārējiem mērķiem, kas arī ietver 2020. gada Aiči mērķus bioloģiskās daudzveidības jomā: (a) novērst bioloģiskās daudzveidības samazināšanās cēloņus, integrējot bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas principus valdības politikā un sabiedrības rīcībā; (b) samazināt tiešo spiedienu uz bioloģisko daudzveidību un veicināt ilgtspējīgu izmantošanu; (c) uzlabot bioloģiskās daudzveidības stāvokli, aizsargājot ekosistēmas, sugas un ģenētisko daudzveidību; (d) uzlabot bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu nodrošinātos ieguvumus visiem; (e) uzlabot īstenošanu ar līdzdalības plānošanu, zināšanu pārvaldību un spēju veidošanu;
- D. tā kā — kā uzsvērts *IPBES* Globālajā novērtējumā par bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumiem — pašreizējās negatīvās tendences bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu jomā vājinās virzību uz 80 % no novērtētajiem mērķlielumiem, kas noteikti ilgtspējīgas attīstības mērķos, kuri attiecas uz nabadzību, badu, veselību, ūdeni, pilsētām, klimatu, okeāniem un sauszemi; tā kā tiek prognozēts, ka primāri ir smagāk cietīs pirmiedzīvotāji un daudzas pasaules nabadzīgākās kopienas; tā kā tāpēc bioloģiskās daudzveidības izzušana un degradācija ir jāuzskata ne tikai par vides jautājumiem, bet arī par attīstības, ekonomiskiem, sociāliem un morāliem jautājumiem;
- E. tā kā tādu plaša spektra sistēmisku herbicīdu kā glifosāts plaša izmantošana ir tieši atbildīga par masveidīgu bioloģiskās daudzveidības zudumu;
- F. tā kā saskaņā ar *IPCC* un Starpvaldību zinātnes politikas platformu bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu jomā nav iespējami ilgstoši klimata pārmaiņu problēmas risinājumi bez plašākas saskaņotu un efektīvu dabā radamu risinājumu īstenošanas;

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

- G. tā kā tiek atzīts, ka klimata pārmaiņas ir virzītājspēks, kura dēļ ir palielinājies ekstrēmu laikapstākļu notikumu biežums, kas izraisa dabas katastrofas, tostarp dabas ugunsgrēkus, visā pasaulē;
- H. tā kā Nagojas protokols par piekļuvi un ieguvumu sadali nodrošina pārredzamu tiesisko regulējumu, lai taisnīgi un vienlīdzīgi sadalītu ieguvumus, ko rada ģenētisko resursu un ar tiem saistīto tradicionālo zināšanu izmantošana;
- I. tā kā ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas 2020. gadam mērķis ir apturēt bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu zudumu ES un palīdzēt līdz 2020. gadam apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos pasaulē,
- J. tā kā ES un dalībvalstis ir pieņēmušas ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un tās septiņpadsmit IAM un ir pilnībā apņēmušas tos īstenot;
- K. tā kā Eiropas Komisija savās 2019.–2024. gada politikas pamatnostādnēs ir izvirzījusi mērķi Eiropas Savienībai sadarboties ar globālajiem partneriem, lai nākamo piecu gadu laikā ierobežotu bioloģiskās daudzveidības samazināšanos;
- L. tā kā meži ir neaizstājami iztikas līdzekļu nodrošināšanai pasaulē un tie, kaut arī aizņem 30 % Zemes virsmas, nodrošina 80 % bioloģiskās daudzveidības;
- M. tā kā klimata pārmaiņas rada draudus dzīvotnēm un sugām, ko apliecina tas, ka bojā ir gājusi lielākā daļa no Austrālijas Lielā barjerriifa, kā arī tādi ekstrēmi laikapstākļu notikumi kā lielais mežu ugunsgrēks Austrālijā, kurā ir gājis bojā vairāk nekā viens miljards dzīvnieku; tā kā dabas aizsardzība un bioloģiskās daudzveidības zuduma apturēšana ir ļoti svarīga, lai mazinātu klimata pārmaiņas un pielāgotos tām;
- N. tā kā ir pārkāptas četras no deviņām Stokholmas Izturētspējas centra noteiktajām planētas iespēju robežām;

Vispārīgas piezīmes

1. ar bažām atzīmē, ka *IPBES* globālajā novērtējuma ziņojumā par bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem ir skaidri uzsvērti ekoloģiskās krīzes apmēri un vajadzība steidzami un saskaņoti rīkoties, lai rosinātu pārveidojošas izmaiņas, jo visā pasaulē daba iet bojā cilvēces vēsturē vēl nepieredzēti straujos tempos un sugu izzušanas ātrums aizvien pieaug — izmiršana draud vienam miljonam dzīvnieku un augu sugu —, kas nopietni ietekmēs cilvēkus visā pasaulē un ietekmēs mūsu turpmāko paaudžu dzīvi;
2. pauž dziļas bažas par to papildu stresu bioloģiskajai daudzveidībai, ko rada klimata pārmaiņas uz sauszemes, kā izklāstīts *IPCC* 2019. gada 8. augusta īpašajā ziņojumā; pauž dziļas bažas par jūras zīdītāju skaita un citu zivju krājumu samazināšanos, kā arī koraļļu rifu straujo izzušanu, kā konstatēts *IPCC* 2019. gada 24. septembra īpašajā ziņojumā, norādot, ka *IPCC* īpašajā ziņojumā par globālo sasilšanu par 1,5 °C tiek prognozēts, ka saskaņā ar 2 °C scenāriju panīks vairāk nekā 99 % koraļļu rifu;
3. pauž nopietnas bažas pēc tam, kad *IPCC* ir publicējusi ziņojumu par okeānu un kriosfēru mainīgā klimatā, kurā klimata pārmaiņas ir atzītas par vienu no galvenajiem tiešajiem faktoriem, kas veicina bioloģiskās daudzveidības samazināšanos, un uzsver, ka nākamajos gadu desmitos klimata pārmaiņu negatīvā ietekme uz dabu un bioloģisko daudzveidību, ekosistēmu pakalpojumiem, okeāniem un nodrošinātību ar pārtiku kļūs arvien spēcīgāka; pasvītro, ka *IPCC* brīdina arī par to, ka okeāna un jūras ekosistēmu veselību pašlaik ietekmē globālā sasilšana, piesārņojums, jūras bioloģiskās daudzveidības pārmērīga izmantošana, jūras līmeņa celšanās, paskābināšanās, atskābekļošana, jūras karstuma viļņi, nepieredzēta ledāju un jūras ledu kušana un piekrastes erozija, kā arī biežākas dabas katastrofas, kas ietekmē jūras un piekrastes ekosistēmas, mainot to darbību un paātrinot jūras zīdītāju un zvejas resursu izzušanu, kā arī novedot pie koraļļu rifu un mangrovju audžu dramatiskas izzušanas; atgādina, ka okeāns ir daļa no risinājuma, kā mazināt klimata pārmaiņu sekas un pielāgoties tām; tādēļ aicina ES izvirzīt okeānu par vienu no bioloģiskās daudzveidības stratēģijas prioritātēm un aicina visas KBD puses (turpmāk "pusēs") atzīt okeānu par kopēju cilvēces labumu nolūkā izstrādāt jaunu pieeju, kas, lai nodrošinātu tā saglabāšanu, nostāda individuālo un kolektīvo atbildību ievērojami augstāk par tradicionālajiem brīvības un okeāna īpašumtiesību principiem;

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

4. uzskata, ka mēs saskaramies ar ārkārtēju situāciju vides jomā, kas prasa ievērojamus pasākumus gan Eiropā, gan pasaulē; aicina Komisiju dabas aizsardzību un atjaunošanu noteikt par vienu no galvenajām prioritātēm Eiropas Zaļajā kursā līdztekus klimata pārmaiņām;
5. pauž bažas, ka Aiči bioloģiskās daudzveidības mērķi 2020. gadam netiks sasniegti, ja bioloģiskā daudzveidība turpinās samazināties pašreizējā tempā, un atkārtoti aicina visas puses steidzami pastiprināt centienus; pauž nožēlu, ka ES nespēj sasniegt savu pamatmērķi līdz 2020. gadam apturēt bioloģiskās daudzveidības izzušanu un ekosistēmu degradāciju; mudina Komisiju un dalībvalstis apņemties veikt tūlītējus, būtiskus un papildu pasākumus bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai un atjaunošanai, lai sasniegtu globālos un ES mērķus un dotu ieguldījumu Aiči mērķu sasniegšanā;
6. atgādina, ka bioloģiskā daudzveidība un veselīgas ekosistēmas, tostarp okeāni, kas absorbē vairāk nekā 25 % no CO₂ emisijām un ir galvenais skābekļa piegādātājs, ir svarīgi, lai sasniegtu Parīzes nolīguma mērķus un stiprinātu ES spēju pretoties klimata pārmaiņām un pielāgoties tām; ar nožēlu norāda, ka tikai 7 % okeānu platību tiek oficiāli aizsargāti; atgādina, cik būtiski ir izstrādāt un īstenot dabā rodamus risinājumus bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai, vienlaikus pilsētās mazinot klimata pārmaiņas un pielāgojoties tām, jo īpaši ar oglekļa absorbcijas palīdzību; tāpēc aicina uzlabot konsekvenci un sinerģiju starp visām trim Riodežaneiro konvencijām⁽⁶⁾ un uzlabot to saskaņotību ar ANO Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam; aicina Komisiju nodrošināt bioloģiskās daudzveidības aspekta pilnīgu integrāciju tās klimata politikas virzienos;
7. atzinīgi vērtē 2019. gada 6. novembra Pekinas prasību pievērsties bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai un klimata pārmaiņām;
8. uzsver, ka vienmēr būtu jāizvairās no kompromisa starp klimata un bioloģiskās daudzveidības aizsardzību, jo īpaši bioekonomikas nozarē, kurai var būt galvenā nozīme pārejā uz klimatneitrālu ekonomiku, ar noteikumu, ka tā neapdraud ekosistēmu kvalitāti; pauž bažas par to, ka nesenās politikas diskusijās šis kompromiss nav pietiekami ņemts vērā; aicina Komisiju un visas ieinteresētās personas izstrādāt saskaņotu pieeju, lai veidotu patiesi ilgtspējīgu bioekonomiku, kas būtu balstīta uz dabas aizsardzību un citiem uz ekosistēmām balstītiem risinājumiem, jo šāda pieeja dod vislabākos rezultātus gan klimatam, gan bioloģiskajai daudzveidībai;
9. uzsver, ka bioloģiskā daudzveidība ir ne vien nepieciešama pārtikas, degvielas un zāļu ražošanai, bet arī kopā ar veselīgu dabisko vidi ir svarīga ilgtermiņa ekonomiskajai attīstībai;
10. atzinīgi vērtē Urzulas fon der Leienas politiskajās pamatnostādnēs nākamajai Eiropas Komisijai 2019.–2024. pilnvaru termiņā un par vides un okeānu jomu atbildīgajam komisāram adresētajā 2019. gada 10. septembra pilnvarojuma vēstulē pausto apņemšanos jaunās Komisijas pilnvaru termiņa pirmajās 100 dienās nākt klajā ar vērienīgu bioloģiskās daudzveidības stratēģiju 2030. gadam kā daļu no Eiropas zaļā kursa un viņas ieceri panākt, lai 2020. gada KBD pušu konferencē ES uzņemtos pasaulē vadošo lomu tāpat kā Parīzes klimata konferencē 2015. gadā; uzstāj, lai šī būtu jaunās Komisijas augsta prioritāte un lai ES izvirzītu globālu mērķi bioloģiskās daudzveidības jomā pirms COP15; aicina Komisiju, ņemot vērā nesenajā IPBES ziņojumā uzsvērtu globālo bioloģiskās daudzveidības krīzi, ieviest jaunu pieeju — atteikties no brīvprātīgajām saistībām un ierosināt vērienīgu un iekļaujošu bioloģiskās daudzveidības stratēģiju 2030. gadam, kurā būtu noteikti juridiski saistoši mērķi ES un tās dalībvalstīm, tostarp konkrēti mērķi Savienībā līdz 2030. gadam vismaz 30 % sauszemes un jūras teritoriju klasificēt kā aizsargājamās teritorijas un atjaunot vismaz 30 % degradēto ekosistēmu;
11. uzskata, ka šajā jaunajā stratēģijā īpaša uzmanība būtu jāpievērš ekosistēmu, dzīvotņu un sugu atjaunošanai, jo īpaši ar pētniecības un inovācijas palīdzību, lai veicinātu uz dabu balstītas ekonomikas attīstīšanu visās nozarēs, kam ir būtiska nozīme bioloģiskās daudzveidības mērķu sasniegšanā;
12. aicina Komisiju un dalībvalstis prasīt COP15 pieņemt noteikumus par potenciālo scenāriju analīzi, tehnoloģiju novērtēšanu un jaunu tehnoloģiju attīstības uzraudzību, tostarp sintētiskās bioloģijas jomā;

⁽⁶⁾ Konvencija par bioloģisko daudzveidību, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par cīņu pret pārtuksnešošanu, Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējā konvencija par klimata pārmaiņām.

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

13. aicina Komisiju un dalībvalstis COP15 sanāksmē pieprasīt noteikt globālu moratoriju gēnu forsāžai pakļautu organismu izplatīšanai vidē, tostarp lauka eksperimentiem, lai nepieļautu šo jauno tehnoloģiju priekšlaicīgu izplatīšanu, ievērojot piesardzības principu, kas ir paredzēts gan Līgumā par Eiropas Savienības darbību, gan KBD;

14. uzsver, ka globālās bioloģiskās daudzveidības aizsardzība un saglabāšana ir būtiska problēma, kas ir ES stratēģiskajās interesēs un kam būtu jāpievērš vislielākā politiskā uzmanība; aicina Komisiju un dalībvalstis aktīvi sadarboties — jo īpaši izmantojot savus ārējos instrumentus, piemēram, Kaimiņattiecību, attīstības sadarbības un starptautiskās sadarbības instrumentu (NDICI), — ar trešām valstīm, lai veicinātu bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas un atjaunošanas pasākumus un pārvaldību un nospraustu tiem mērķus, jo īpaši daudzpusējos un tirdzniecības nolīgumos, kā arī pasākumos pret neizpildi; tāpēc aicina Komisiju visos turpmākajos tirdzniecības nolīgumos iekļaut saistošas un obligāti izpildāmas tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības nodaļas;

15. atgādina par savu nostāju, proti, ka 45 % NDICI līdzekļu būtu jāpiešķir investīcijām, kas veicina klimata mērķu sasniegšanu, vides pārvaldību un aizsardzību, bioloģisko daudzveidību un cīņu pret pārtuksnešošanu;

16. uzsver vajadzību pēc visaptverošas daudzlīmeņu pārvaldības pieejas, kas pievērštos bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu saglabāšanai, atjaunošanai un ilgtspējīgai izmantošanai; aicina ES un dalībvalstis saglabāt stingru apņemšanos turpināt sekmēt KBD un uzņemties vadošo lomu saistībā ar gatavošanos laikposmam pēc 2020. gada, jo īpaši pirms gatavošanās COP15, apņemties sasniegt Parīzes klimata nolīguma 1,5 °C mērķa bioloģiskās daudzveidības ekvivalentu un pārredzamā veidā izklāstīt savu redzējumu un prioritātes attiecībā uz globālo bioloģiskās daudzveidības satvaru laikposmam pēc 2020. gada;

17. atgādina, ka bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu saglabāšana pēc būtības ir sinerģiska un būtiska ANO IAM sasniegšanai; uzsver nepieciešamību efektīvi integrēt dabas un bioloģiskās daudzveidības aspektu ar bioloģiskās daudzveidības mērķiem visās nozarēs, padarīt ilgtspējīgāku ekonomikas modeli, pievēršoties ES pēdai, un labāk saskaņot vides politiku visās ES iekšpolitikas un ārpolitikas jomās, tostarp lauksaimniecībā, zivsaimniecībā, atjaunojamās enerģijas un transporta jomā, tirdzniecībā un daudzgadu finanšu shēmā (DFS) 2021.–2027. gadam, un aicina Komisiju un dalībvalstis to visu darīt; uzskata, ka ir nepieciešama pastiprināta sadarbība visās nozarēs, lai labāk integrētu bioloģiskās daudzveidības aizsardzību, saglabāšanu un atjaunošanu; uzsver, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš preču dzīves ciklam no izstrādes brīža līdz pat patēriņam, lai aizsargātu dabas resursus un bioloģisko daudzveidību un ņemtu vērā kumulatīvo, tostarp transporta, ietekmi;

18. uzskata, ka ir ļoti svarīgi pievērsties galvenajiem bioloģiskās daudzveidības izzušanas faktoriem, īstenojot ilgtermiņa stratēģisku pieeju, un steidzami noteikt un aizsargāt kritiskākās un stratēģiskākās bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu zonas un augstas integritātes ekosistēmas, pamatojoties uz teritorijas jutīgumu, apdraudēto sugu klātbūtni, zināšanu trūkumu un/vai efektīvu pārvaldību, kā arī tādu parasto sugu klātbūtni, kurām ir būtiska nozīme ekoloģiskajā procesā, un ierobežot bioloģiskās daudzveidības zudumu un negatīvo ietekmi uz pirmiedzīvotāju un vietējo kopienu teritorijām un iztikas līdzekļiem;

19. aicina Komisiju dalībvalstis COP15 sanāksmē censties panākt, lai pirms jebkuru tādu tehnoloģiju izplatīšanas vidē, kas var ietekmēt pirmiedzīvotāju tautu un vietējo kopienu tradicionālās zināšanas novatorismu, praksi, iztikas līdzekļus un zemes, resursu un ūdens lietojumu, tiek lūgta šo pirmiedzīvotāju tautu vai vietējo kopienu iepriekšēja, brīva un uz informāciju balstīta piekrišana; uzskata, ka tas ir jādara, ievērojot līdzdalības pieeju un pirms šādu tehnoloģiju pielietošanas iesaistot visas kopienas, kuras varētu tikt ietekmētas;

20. atkārtoti norāda, ka, neraugoties uz atjaunošanas nozīmi, tā ir faktors, ko ES dalībvalstis saistībā ar Bonnas uzdevumu faktiski ignorē;

21. uzsver, ka ārkārtas stāvoklis klimata jomā un bioloģiskās daudzveidības masveida zuduma sekas nopietni apdraud cilvēktiesības; atgādina, ka bez veselīgas vides ir apdraudētas cilvēka pamattiesības uz dzīvību, veselību, pārtiku un drošu ūdeni; aicina Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) izstrādāt ES stratēģiju tiesību uz veselīgu vidi aizsardzībai, cieši sadarbojoties ar trešām valstīm un starptautiskajām organizācijām, piemēram, ar Augstā cilvēktiesību komisāra biroju (OHCHR), kas nesēns uzsācis kopīgu stratēģiju ar ANO Vides programmu (UNEP);

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

Konvencijas un Stratēģiskā plāna bioloģiskajai daudzveidībai 2011.–2020. gadam īstenošana

22. atzinīgi vērtē Ēģiptē rīkotās COP14 sanāksmes pieņemto lēmumu, kas mudina puses, *inter alia*, ievērojami paātrināt centienus īstenot stratēģisko plānu bioloģiskās daudzveidības jomā 2011.–2020. gadam un apsvērt iespēju veikt valsts līmeņa novērtējumus par bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu funkcijām un pakalpojumiem; uzskata, ka ir ļoti svarīgi pastiprināt centienus, lai īstenotu stratēģisko plānu bioloģiskās daudzveidības jomā 2011.–2020. gadam, koncentrēties uz Aiči bioloģiskās daudzveidības mērķu sasniegšanu un Nagojas protokola par piekļuvi un ieguvumu sadali īstenošanu, kā arī strādāt pie vērīnīga stratēģiskā plāna laikposmam pēc 2020. gada un īstenošanas mehānisma, kas oficiāli ietver vietējās un reģionālās pašvaldības, un, attiecībā uz 2050. gada scenāriju, ņemt vērā jaunus izaicinājumus bioloģiskās daudzveidības jomā saskaņā ar Ilgtspējīgas attīstības programmas 2030. gadam mērķiem;

23. ar bažām norāda, ka Eiropas Savienībā novērtējumos par aizsargājamo sugu un dzīvotņu saglabāšanās stāvokli (7) ir konstatēts, ka tikai 7 % jūras sugu un 9 % jūras dzīvotņu ir "labvēlīgs saglabāšanās stāvoklis" un 27 % sugu novērtējumos un 66 % dzīvotņu novērtējumos konstatēts "nelabvēlīgs saglabāšanās stāvoklis"; turklāt uzsver, ka saskaņā ar šiem pašiem novērtējumiem 48 % no jūras dzīvnieku un augu sugām ar zināmām populācijas tendencēm pēdējo desmit gadu laikā ir pastāvīgi samazinājušās, tādējādi palielinot uzraugāmo sugu izzušanas risku;

Globālais bioloģiskās daudzveidības satvars laikposmam pēc 2020. gada

24. atzinīgi vērtē COP14 sanāksmē panākto progresu attiecībā uz visaptverošu un uz līdzdalību vērstu procesu, lai izstrādātu globālo bioloģiskās daudzveidības satvaru laikposmam pēc 2020. gada; atbalsta Mecas bioloģiskās daudzveidības hartu, ko pieņēma G7;

25. uzsver, ka jāpalielina globālā bioloģiskās daudzveidības satvara laikposmam pēc 2020. gada vēriens un iekļautspēja un jāuzlabo tā īstenošana; aicina Komisiju un dalībvalstis stiprināt KBD īstenošanas mehānismus, aktīvi izstrādāt vērīnīgus juridiski saistošus mērķus, precīzus grafikus, skaidrus snieguma rādītājus, uzraudzības instrumentus un salīdzinošās pārskatīšanas/zīpošanas mehānismus, kas būtu balstīti uz kopīgiem standartiem, ideālā gadījumā sadarbojoties ar reģionālajām pašvaldībām, lai pusēm nodrošinātu pilnīgu pārredzamību un pārskatbilstību, kā arī nākamā globālā stratēģiskā plāna bioloģiskās daudzveidības jomā vispārējo efektivitāti;

26. uzsver, ka ir vajadzīgs starptautisks satvars globāla juridiski saistoša nolīguma veidā, lai aizsargātu bioloģisko daudzveidību pasaulē, apturētu tās stāvokļa pašreizējo pasliktināšanos un atjaunotu visus bioloģiskās daudzveidības aspektus; uzskata, ka šāda satvara pamatā vajadzētu būt īpašiem, izmērāmiem, skaitliski izsakāmiem, vērīnīgiem, reāliem, pa sektoriem noteiktiem un termiņos iekļautiem mērķiem un stingrām saistībām, ko veido nostiprinātas valsts līmeņa bioloģiskās daudzveidības stratēģijas un rīcības plāni, kā arī citi piemēroti instrumenti, piemēram, subnacionāli rīcības plāni, finanšu saistības un uzlabotas spēju veidošanas garantijas, kā arī 5 gadu uzraudzības un pārskatīšanas mehānisms, īpašu uzmanību pievēršot vērīnīgāku mērķu izstrādei; uzsver, ka laba uzraudzības procesa nodrošināšanai pusēm ir nepieciešams regulāri atskaitīties un saskaņoti vākt un apstrādāt salīdzināmus un konsekventus datus un rādītājus;

27. aicina Komisiju un dalībvalstis prasīt, lai globālajā bioloģiskās daudzveidības satvarā laikposmam pēc 2020. gada kā galvenos pilārus paredzētu piesardzības principu, uz tiesībām balstītu pieeju un potenciālo scenāriju analīzi, tehnoloģiju novērtēšanu un uzraudzību attiecībā uz jaunu tehnoloģiju pieņemšanu;

28. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt jauna globāla mērķa noteikšanu, lai no 2030. gada globālās bioloģiskās daudzveidības zuduma līkni pagrieztu pretējā virzienā, dabas attīstības gaitu pavēršot atjaunošanās virzienā, kas nāks par labu visiem, kā arī palīdzēt aizsargāt bioloģisko daudzveidību, mazināt klimata pārmaiņas un pielāgoties tām, palīdzētu cīnīties pret pārtuksnešošanu un augsnes degradāciju un uzlabotu nodrošinātību ar pārtiku; aicina ES censties sarunu laikā izvirzīt vērīnīgākus mērķus, varbūt pat pieprasot, lai 2050. gadā tiktu aizsargāta puse planētas; uzskata, ka satvarā laikposmam pēc 2020. gada būtu jāparedz līdz 2030. gadam sasniedzams skaidrs globāls vismaz 30 % dabas teritoriju saglabāšanas mērķis, kā arī vismaz 30 % to degradēto ekosistēmu atjaunošanas mērķis, kuras ir iespējams atjaunot, un ka ES būtu jāizvirza līdzīgi mērķi vietējā līmenī;

(7) Reģionālais novērtējuma ziņojums par bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem Eiropā un Vidusāzijā. https://ipbes.net/sites/default/files/2018_eca_full_report_book_v5_pages_0.pdf

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

29. uzsver, ka starptautiskie centieni un vienošanās tiks īstenotas tikai tad, ja aktīvi iesaistīsies visas ieinteresētās personas; aicina izveidot ieinteresēto personu koalīciju gan no privātā, gan publiskā sektora, lai izstrādātu globālo bioloģiskās daudzveidības satvaru laikposmam pēc 2020. gada; norāda uz "Risinājumu programmas", kas izstrādāta saskaņā ar Parīzes nolīgumu, noderīgumu tam, lai izstrādātu pozitīvu darba kārtību visām ieinteresētajām personām, uz kurām attiecas Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējā konvencija par klimata pārmaiņām, un aicina satvarā laikposmam pēc 2020. gada iekļaut līdzīgas darbības;

30. uzsver, ka ir svarīgi līdz minimumam samazināt laiku, kas pēc globālā bioloģiskās daudzveidības satvara laikposmam pēc 2020. gada pieņemšanas paies, līdz valstis uz tā pamata izstrādās savus mērķus un subnacionālos rīcības plānus bioloģiskās daudzveidības jomā, un tādējādi izvairīties no kavējumiem konkrētu darbību veikšanā, lai apturētu bioloģiskās daudzveidības samazināšanos;

ES bioloģiskās daudzveidības stratēģija 2030. gadam

31. mudina Komisiju izstrādāt stratēģiju, kura pievērstos bioloģiskās daudzveidības izzušanas galvenajiem dzinējspēkiem iekšzemes un pasaules mērogā;

32. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt "no lauka līdz galdam" iniciatīvas un nulles piesārņojuma stratēģijas saskaņotību ar kopējo lauksaimniecības politiku pēc 2020. gada, jo īpaši nolūkā samazināt pesticīdu lietošanu;

33. aicina Komisiju un Eiropas Investīciju banku (EIB) savos finanšu instrumentos paredzēt pārbaudi attiecībā uz bioloģisko daudzveidību, lai nepieļautu nelabvēlīgu ietekmi uz bioloģisko daudzveidību; aicina EIB atjaunināt savus vides un sociālos standartus atbilstīgi noteikumiem, kas iekļauti ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijā 2030. gadam;

34. prasa noteikt ES mēroga juridiski saistošu mērķi līdz 2030. gadam atjaunot degradētās dzīvotnes, atjaunojot dabiskos mežus, kūdrājus, palienes, mitrājus, bioloģiski daudzveidīgas pļavas, piekrastes zonas un jūras teritorijas; pauž nožēlu par to, ka ES bioloģiskās daudzveidības stratēģija 2020. gadam nesasniedza mērķi atjaunot 15 % degradēto ekosistēmu;

35. mudina Komisiju un EIB savā ārējā darbībā, jo īpaši ārējā finanšu instrumentā, iekļaut ietekmes uz bioloģisko daudzveidību pārbaudi, lai nodrošinātu, ka nekāds ES finansējums vai finansēšanas shēma neveicina bioloģiskās daudzveidības samazināšanos;

36. uzskata, ka ES globālajam mērķim jābūt saskaņotam ar tās iekšzemes rīcību saskaņā ar ES bioloģiskās daudzveidības stratēģiju 2030. gadam;

37. aicina Komisiju iekļaut ES globālā pēdas nospieduma samazināšanu ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas 2030. gadam uzmanības centrā, lai izvairītos no neatbilstības starp tās iekšzemes un starptautiskajām darbībām;

Ekonomiskie apsvērumi un finansējums

38. atzinīgi vērtē to, ka Pušu konferences COP14 sanāksmē 196 valstu valdības vienojās līdz 2020. gadam un pēc tam palielināt ieguldījumus dabā un cilvēkos; uzsver, ka ekonomikas izaugsme var sekmēt ilgtspējīgu attīstību tikai tad, ja tā neizraisa nekādu kaitējumu bioloģiskajai daudzveidībai un dabas spējai veicināt cilvēku labsajūtu;

39. uzsver, ka ir jāparedz pienācīgs un pietiekams finansējums bioloģiskajai daudzveidībai; prasa nākamajā DFS iekļaut bioloģiskās daudzveidības uzlabošanas un ietekmes uz klimatu pārbaudes pasākumus un visās politikas jomās pastiprināt bioloģiskās daudzveidības komponenta integrāciju, lai panāktu ievērojamu un pozitīvu progresu ceļā uz Redzējuma 2050. gadam sasniegšanu; aicina Komisiju un Padomi noteikt skaidru izdevumu mērķi attiecībā uz bioloģiskās daudzveidības integrēšanu vismaz 10 % apmērā no DFS, papildinot klimata aspektu integrēšanai atvēlētos izdevumus; turklāt uzsver arī nepieciešamību izveidot pārredzamāku, visaptverošāku un stingrāku metodoloģiju bioloģiskās daudzveidības un klimata izdevumu izsekošanai; atkārtoti aicina vismaz divkārtot pašreizējo programmas "LIFE" finansējumu; turklāt aicina pārtraukt kaitīgās subsīdijas un nodrošināt visu ES fondu un programmu saskaņotību, lai nekādi ES budžeta izdevumi neveicinātu bioloģiskās daudzveidības samazināšanos;

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

40. uzsver, ka bioloģiskās daudzveidības integrācija ir jāpapildina ar datu vākšanu; ar bažām norāda, ka fundamentālajiem pētījumiem, tostarp taksonomijas jomā, kas ir būtiska šim nolūkam, ir piešķirti ļoti nepietiekami resursi un nepietiekams politika, un pētniecības finansējums; prasa piešķirt pienācīgu finansējumu no programmas "Apvāršnis Eiropa" fundamentālās pētniecības projektiem un spēju veidošanai, kā arī šim nolūkam izmantot citu ES fondu tehniskās palīdzības virzienus;

41. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt ar KBD saistītu papildinošu starptautisku finanšu mehānismu izveidi bioloģiskās daudzveidības aizsardzībai un saglabāšanai, vienlaikus darot visu iespējamo, lai bioloģisko daudzveidību integrētu esošajos fondos; norāda, ka saimnieciskās darbības var būt nozīmīgi faktori, kas veicina bioloģiskās daudzveidības samazināšanos pasaulē un dabas kapitāla zudumu; tāpēc aicina uzņēmumus un finanšu organizācijas uzņemties kopīgas stingras saistības un veikt ieguldījumu bioloģiskajā daudzveidībā, tostarp veicot savu darbību pārbaudi attiecībā uz bioloģisko daudzveidību, un uzsver, ka ir svarīgi izmantot privātā finansējuma iniciatīvas šajā jomā; pauž nožēlu par nekonsekvenci datu kopās, kas saistītas ar bioloģiskās daudzveidības finansējuma plūsmu no valsts un starptautiskiem publiskiem un privātiem avotiem — šis apstāklis apdraud izsekošanas un ziņošanas sistēmas un negatīvi ietekmē visas iespējamās reformas; tāpēc aicina Komisiju, dalībvalstis un EIB izstrādāt saskaņotus standartus attiecībā uz datu kopām par finanšu plūsmām, kas paredzētas bioloģiskajai daudzveidībai; uzsver, ka nākamajam ilgtspējīgas izaugsmes finanšu plānam būs jāpalīdz finanšu tirgus dalībniekiem izprast ar bioloģiskās daudzveidības zaudēšanu saistītos riskus, iekļaujot bioloģisko daudzveidību finanšu informācijas izpaušanas prasībās;

42. uzsver, ka ir svarīgi palielināt ieguldījumus, tostarp dabā rodamos risinājumos un atbilstošās iniciatīvās, kas radītu papildu ieguvumus attiecībā uz bioloģisko daudzveidību un klimata pasākumiem un kas savukārt mazinās klimata pārmaiņu ietekmi uz bioloģisko daudzveidību, vienlaikus pakāpeniski izbeidzot videi kaitīgos ieguldījumus; atgādina, ka vairākums saskaņā ar Parīzes nolīgumu veikto investīciju ir jāizmanto, lai saglabātu un atjaunotu bioloģisko daudzveidību; pauž nožēlu, ka, neraugoties uz dabisko klimata risinājumu potenciālu, oglekļa sekvestrēšanai ar augsnes palīdzību tiek piešķirts tikai aptuveni 2,5 % no globālā klimata pārmaiņu mazināšanas budžeta; prasa ES un starptautisko finansējumu klimata jomā vairāk izmantot dabisko ekosistēmu aizsardzībai un atjaunošanai, tādējādi nodrošinot kopīgus ieguvumus no bioloģiskās daudzveidības un klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās tām;

43. atzinīgi vērtē EIB grupas lēmumu saskaņot visas finansēšanas darbības ar Parīzes nolīguma mērķiem un nodrošināt vismaz 50 % no EIB finansējuma klimata pasākumiem; aicina EIB tās finansējumā turpināt paplašināt bioloģiskās daudzveidības aizsardzības un saglabāšanas pasākumus; aicina Komisiju sadarboties ar dalībvalstīm un finanšu nozari, lai saskaņotu savu darbību ar Parīzes nolīgumu, un nodrošināt atbilstību klimata un bioloģiskās daudzveidības prasībām darījumos un ieguldījumos ES līmenī un ārpus tā;

44. norāda, ka tādas starptautiskas organizācijas kā Starptautiskais Valūtas fonds (SVF), UNEP un ESAO ir vienprātis, ka vides nodokļi ir būtisks instruments tādu vides problēmu risināšanā kā bioloģiskās daudzveidības zudums; atzinīgi vērtē iniciatīvas, piemēram, UNEP un Starptautiskā Valūtas fonda (SVF) Zaļās fiskālās politikas tīklu, kura mērķis ir veicināt zināšanu apmaiņu un dialogu par zaļo fiskālo reformu; vērs uzmanību uz Aiči trešo mērķi un nepieciešamību nodrošināt pozitīvus stimulus bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai un ilgtspējīgai izmantošanai, kā arī uz 15. ilgtspējīgas attīstības mērķi (IAM) un nepieciešamību mobilizēt un ievērojami palielināt finanšu resursus no visiem avotiem, lai saglabātu un ilgtspējīgi izmantotu bioloģisko daudzveidību un ekosistēmas; tāpēc uzsver, ka taisnīgi vides nodokļi, kas atbilst principam "piesārņotājs maksā", potenciāli var samazināt kaitējumu videi un radīt finanšu resursus dabas aizsardzībai; aicina ES un tās dalībvalstis pārorientēt nodokļu sistēmas uz dabas aizsardzības nodokļu piemērošanas paplašināšanu;

45. ar bažām norāda, ka tikai 8,3 % kopējo finanšu saistību ir saistītas ar bioloģiskās daudzveidības izzušanas apturēšanu, kas ir viszemākais rādītājs kopš 2015. gada, neraugoties uz novērojumu, ka sugu izzušana notiek vēl nepieredzētā un aizvien lielākā ātrumā; prasa Komisijai palielināt resursu piešķiršanu, lai nodrošinātu bioloģiskās daudzveidības ilgtermiņa un konsekventu aizsardzību visā Eiropas Savienībā; uzsver, ka nākamajai DFS vajadzētu būt balstītai uz stingru metodiku, lai sekotu līdzi bioloģiskajai daudzveidībai un novērstu pārāk augstu aplēšu risku attiecībā uz rīcību bioloģiskās daudzveidības jomā;

Mežsaimniecība, lauksaimniecība, zivsaimniecība un augsne

46. uzsver, ka lauksaimniecības un zivsaimniecības darbības, veselīgas augsnes un bioloģiskās daudzveidības saglabāšana ir cieši saistītas; norāda uz ilgtspējīgas lauksaimniecības, mežsaimniecības un zivsaimniecības negatīvo ietekmi uz bioloģisko daudzveidību; tomēr uzsver, ka ilgtspējīga lauksaimniecība, mežsaimniecība un zivsaimniecība var lielā mērā mazināt negatīvo ietekmi uz sugām, dzīvotnēm un ekosistēmām un klimata pārmaiņu ietekmi;

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

47. tāpēc aicina ES un Puses uzņemties stingras saistības attiecībā uz ilgtspējīgām pārtikas sistēmām, lauksaimniecību, mežsaimniecību un zivsaimniecību, tostarp paredzēt prasības un stratēģijas attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļu un barības vielu ilgtspējīgu izmantošanu, tās augsnes, dzīvotņu un sugu aizsardzību, kas nodrošina svarīgus ekosistēmu pakalpojumus, piemēram, apputeksnēšanu, un lielāku selektivitāti, lai mazinātu kumulatīvo ietekmi uz jūras un piekrastes ekosistēmām, un dot ieguldījumu zivju krājumu atjaunošanā sensitīvos un pārzvejas apgabalos; aicina Komisiju gaidāmajā ES Direktīvas par pesticīdu ilgtspējīgu lietošanu (2009/128/EK) pārskatīšanā iekļaut ES mēroga saistošus mērķus samazināt pesticīdu lietošanu un aicina Komisiju, dalībvalstis un reģionālās valdības lauksaimniecības, mežsaimniecības un zivsaimniecības nozarēs virzīt atbalstu uz ilgtspējīgu praksi un ekoshēmām;

48. aicina Komisiju un dalībvalstis finansiāli atbalstīt lauksaimniecības un mežsaimniecības prakses, kas saskaņoti atbilst bioloģiskās daudzveidības mērķiem, piemēram, integrētu kaitēkļu un barības vielu pārvaldību, bioloģisko lauksaimniecību, agroekoloģiskās prakses, augsnes un ūdens saglabāšanas prakses, saglabājošo lauksaimniecību, agromežsaimniecību, meža ganību sistēmas, apūdeņošanas pārvaldību, mazas vai jauktas sistēmas un dzīvnieku labturības uzlabošanas prakses;

49. atgādina, ka saskaņā ar Komisijas paziņojumu "Pastiprināt ES rīcību ar mērķi aizsargāt un atjaunot pasaules mežus" meži ir neaizstājamas mūsu planētas dzīvības atbalsta sistēmas, kas aptver 30 % sauszemes teritorijas un uztur 80 % no tās bioloģiskās daudzveidības; uzsver, ka atmežošana ir viens no galvenajiem bioloģiskās daudzveidības zuduma cēloņiem pasaulē un ka zemes izmantojuma maiņas un mežsaimniecības radītās emisijas, kas rodas atmežošanas dēļ, ir būtisks klimata pārmaiņu cēlonis; pauž bažas par ES patēriņa ietekmi uz atmežošanu, jo ES ir galapatērētājs 10 % produktu, kas saistīti ar atmežošanu; aicina Komisiju pieņemt vienotu definīciju jēdzienam "ar mežu iznīcināšanu nesaistīts";

50. aicina Komisiju ierosināt visaptverošu pasākumu kopumu (tostarp tiesību aktus), kas paredzētu samazināt ES patēriņa ietekmi uz zemi un kuru pamatā būtu pienācīgas rūpības pienākums, kas palīdzēs panākt ilgtspējīgas un ar atmežošanu nesaistītas piegādes ķēdes ES tirgū laistajiem produktiem, kā arī ES rīcības plānu attiecībā uz palmu eļļu; uzskata, ka ES rīcībai pret atmežošanu būtu jāpievēršas tās galvenajiem cēloņiem, piemēram, palmu eļļai, sojai, liellopu gaļai un kakao; aicina Komisiju pēc iespējas drīzāk pakāpeniski atteikties no tādām ES izmantotām biodeģvielām, kurām ir augsts netiešas zemes izmantošanas maiņas izraisīšanas risks;

51. uzsver, ka meža politikai jābūt konsekventai, vienlīdz jāvēršas pret bioloģiskās daudzveidības zudumu un klimata pārmaiņu ietekmi, kā arī jāpalielina ES dabiskās piesaistītājsistēmas, vienlaikus aizsargājot, saglabājot un uzlabojot bioloģisko daudzveidību;

52. uzsver, ka uz mežu balstītu produktu aizstāšanas efekts nevar kompensēt zaudētās vecās meža audzes un pirmatnējos mežus, kas atzīti par neaizstājamiem⁽⁸⁾, un ka tie būtu jāaizsargā, izmantojot juridiskus un motivējošus instrumentus, kas vērsti uz to sarežģītību, savienojamību un reprezentativitāti;

53. norāda, ka saskaņā ar Pasaules iedzīvotāju skaita 2019. gada jūnija prognozēm ir sagaidāms, ka turpmākajos 30 gados pasaules iedzīvotāju skaits pieaugs par 2 miljardiem cilvēku, palielinot zemes un jūras izmantošanas ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un oglekļa piesaisti; norāda, ka pieaugošais bioloģiskās daudzveidības zudums apdraud nodrošinātību ar pārtiku un uzturu; aicina puses veicināt bioloģiskās daudzveidības ilgtspējīgu izmantošanu programmās, kas veicina nodrošinātību ar pārtiku un cilvēku uztura uzlabošanu, vienlaikus palīdzot sasniegt IAM mērķus, īpašu uzmanību pievēršot 2. IAM (bada izskaušanai);

Apdzīvotas vietas

54. norāda, ka citi galvenie bioloģiskās daudzveidības izzušanas cēloņi ir piesārņojums, pilsētu izplešanās, augsnes noslēgšana un biotopu izzušana; atgādina, ka *IPBES* globālais novērtējuma ziņojums par bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem liecina, ka kopš 1992. gada pilsētu teritoriju platības ir dubultojušās un ka divi no trim ES iedzīvotājiem dzīvo lielā pilsētu teritorijās; prasa labāk novērtēt pilsētu un pilsētu lomu bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā un vairāk iesaistīt pilsētas un vietējās pašvaldības bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu aizsardzības un saglabāšanas politikas noteikšanā, kā arī attiecībā uz monitoringu, ziņošanu un verifikāciju;

⁽⁸⁾ Komisijas 2019. gada 23. jūlija paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Pastiprināt ES rīcību ar mērķi aizsargāt un atjaunot pasaules mežus" (COM(2019)0352).

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

55. uzsver, ka pilsētu potenciāls palīdzēt aizsargāt bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumus tiek novērtēts par zemu; atgādina, ka bioloģiskās daudzveidības, ekosistēmu pakalpojumu un pilsētu un piepilsētu teritoriju zaļās infrastruktūras sniegto ieguvumu palielināšana uzlabo cilvēku veselību; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu funkciju iekļaušanu un turpmāku integrāciju pilsētplānošanā, politikā un plānošanā, vienlaikus samazinot oglekļa emisijas un veicinot pielāgošanos klimata pārmaiņām;

56. norāda, ka pilsētu teritorijām Eiropas Savienībā var būt pārveidojoša loma bioloģiskās daudzveidības ziņā; uzsver, ka plastmasa un ūdens piesārņojums būtiski veicina bioloģiskās daudzveidības zaudēšanu; uzskata, ka spēcīga aprites ekonomika kontekstā ar jauno rīcības plānu pārejai uz aprites ekonomiku varētu būt noderīga ES centienos atjaunot bioloģisko daudzveidību;

57. pauž nožēlu par to, ka plastmasa un piesārņojums, piemēram, no ūdens attīrīšanas iekārtām, farmakoloģiskiem produktiem un ilgtnespējīgiem lauksaimniecības prakses veidiem, piemēram, intensīvas barības vielu izmantošanas, smagi ietekmē okeānu ekosistēmu veselību;

ES aizsargājamās teritorijas

58. aicina veikt padziļinātu analīzi par visām ES aizsargājamajām teritorijām, tostarp *Natura 2000* teritorijām, un uzlabot šo teritoriju kvalitāti un savstarpējo saikni un tās paplašināt; uzsver, ka Eiropas Savienībā ir nepieciešama standartizēta metode aizsargājamo teritoriju aprēķināšanai un skaidra definīcija jēdzienam "aizsargājama teritorija"; uzsver, ka, ņemot vērā IPCC neseno ziņojumu par okeānu un kriosfēru mainīgā klimatā, ir nepieciešams visaptverošs ES aizsargājamo piekrastes un jūras teritoriju un to pārvaldības novērtējums un šo teritoriju paplašināšana; prasa paplašināt ES aizsargājamās jūras teritorijas, iekļaujot tajās vairāk jūras piekrastes ūdeņu; uzsver, ka līdztekus kvantitātei arī aizsargājamo teritoriju kvalitātei ir būtiska nozīme, lai nepieļautu bioloģiskās daudzveidības izzušanu, un ka tādēļ ir vairāk jāuzsver to laba un ilgtspējīga pārvaldība;

59. aicina Komisiju arī turpmāk uzsākt tiesvedību, ja tā konstatē, ka netiek ievēroti ES dabas aizsardzības tiesību akti; norāda, ka ir jāuzlabo procedūru efektivitāte vides pārkāpumu jomā, jo pastāv risks, ka videi tiks nodarīts neatgriezenisks kaitējums; uzsver, ka ir steidzami jānodrošina dabas direktīvu pienācīga īstenošana un pārredzami pēcpasākumi attiecībā uz sūdzībām par tiesību aktu pārkāpumiem;

60. norāda, ka dabas saglabāšanas regulējums, ja tā īstenošana ir vāja, potenciāli rada naidīgu vidi aktīvistiem un dabas aizsardzības aktīvistiem un tieši vai netieši rada draudus viņu dzīvībai; uzsver, ka ES būtu aktīvi jānosoda vides aktīvistu un dabas aizsardzības aktīvistu slepkavības;

61. uzsver, ka zaļā infrastruktūra sniedz ekosistēmu pakalpojumus, kas atbalsta bioloģisko daudzveidību, piemēram, palielinot ekoloģisko koridoru skaitu pilsētvidē;

Inovācija, pētniecība un izglītība

62. atgādina par inovācijas, pētniecības un izstrādes nozīmi to mērķu sasniegšanā, kas izvirzīti Redzējumā 2050. gadam; uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt pētniecību un līdzdalības zinātnes, lai nostiprinātu zināšanas, jo īpaši attiecībā uz okeāniem, no kuriem lielākā daļa līdz šim nav izpētīta; aicina Komisiju un Padomi nākamajā DFS palielināt budžeta piešķirumu programmai "Apvārsnis Eiropa" līdz 120 miljardiem, lai jo īpaši dotu labumu dabas resursu kopai, atbalstot gan fundamentālos, gan lietišķos pētījumus, piemēram, taksonomijas jomā, un programmā "Apvārsnis Eiropa" iekļaut uzdevumu aizsargāt un atjaunot bioloģisko daudzveidību; aicina puses jo īpaši koncentrēties uz saikni starp bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un ieguvumiem cilvēka veselībai un ekonomiskajai labklājībai un koordinēt datu vākšanas pasākumus;

63. aicina Komisiju atbalstīt turpmākus pētījumus par zemes izmantošanas un zemes izmantošanas maiņas, tostarp atmežošanas un bioenerģijas ražošanas, ietekmi uz SEG emisijām un rezultātus ņemt vērā turpmākajā politikas veidošanā;

64. norāda, ka 2018. gada 16. janvārī pieņemtajā Eiropas stratēģijā attiecībā uz plastmasu aprites ekonomikā minēts, ka 150 miljoni tonnu plastmasas, kas ir uzkrājušies pasaules okeānos, līdz 2030. gadam varētu divkāršoties, apdraudot vairāk nekā 660 sugu un negatīvi ietekmējot vidi; aicina Komisiju īstenot pamatiniciatīvas, kas vērstas pret plastmasas piesārņojumu un tās ietekmi uz bioloģisko daudzveidību; uzsver, ka jūras bioloģisko daudzveidību jo īpaši apdraud mikroplastmasa, kas veido vairāk nekā 80 % no savāktā jūras piedrazojuma; tādēļ atzinīgi vērtē Urzulas fon der Leienas

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

apņemšanos izvērst jaunu fronti mūsu cīņā pret plastmasas atkritumiem, risinot mikroplastmasas problēmu; uzsver, ka ir vajadzīga aprites ekonomikas pieeja, kurā uzsvars likts uz ilgtspējīgu produktu pētniecību un inovāciju;

65. uzsver izglītības nozīmi izpratnes veicināšanā par bioloģisko daudzveidību un vides aizsardzību; norāda, ka izglītojošas aizsargājamās teritorijas ir būtisks un efektīvs instruments sabiedrības informētības palielināšanai un saglabāšanas veicināšanai;

Spēju veidošana, sabiedrības informētība un visu dalībnieku iesaistīšana

66. uzsver, ka spēju veidošana un informētības veicināšana ir sekmīgas īstenošanas pamatā un ir nepieciešama, lai palielinātu izpratni par bioloģiskās daudzveidības svarīgumu; tāpēc atzinīgi vērtē COP14 lēmumu, kas aicina puses, citas valdības un līdzekļu devējus, kam ir tāda iespēja to darīt, nodrošināt finanšu resursus spēju veidošanai, tehniskajai palīdzībai un tehnoloģiju nodošanai;

67. uzsver, cik būtiski ir sniegt plašu informāciju un censties ciešāk iesaistīt sabiedrības locekļus no dažādām vecuma grupām un pilsonisko sabiedrību ES un globālo mērķu sasniegšanā;

68. aicina puses veicināt sabiedrības informētību un daudzu ieinteresēto personu iesaistīšanu, lai izstrādātu īpaši pielāgotus risinājumus sadarbībā ar vietējām kopienām un pirmiedzīvotāju tautām nolūkā veicināt zemes ilgtspējīgu izmantošanu lielākai bioloģiskajai daudzveidībai, tādējādi pilnībā ievērojot ainavu un biotopu reģionālās atšķirības;

69. atzinīgi vērtē nodomu aktīvi īstenot daudzu ieinteresēto personu pieeju, kas ir būtiska, lai novērtētu, aizsargātu, saglabātu, ilgtspējīgi izmantotu un atjaunotu bioloģisko daudzveidību, un uzsver, ka labāka sadarbība ar un starp dažādiem pārvaldības līmeņiem, nozarēm un privātajiem dalībniekiem radīs iespējas integrēt bioloģiskās daudzveidības mērķus citās politikas jomās; uzskata, ka ir ļoti svarīgi iesaistīt uzņēmumus un finanšu organizācijas, un šajā sakarā atzinīgi vērtē Komisijas centienus iesaistīt privāto sektoru bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā, jo īpaši ar ES Uzņēmējdarbības un bioloģiskās daudzveidības platformas starpniecību; šajā ziņā atzinīgi vērtē tādas privātā sektora iniciatīvas kā ANO klimata rīcības samitā Ņujorkā uzsāktā koalīcija *One Planet Business for Biodiversity (OP2B — “Viena planēta. Uzņēmējdarbības nozare bioloģiskās daudzveidības atbalstam”)*;

70. aicina Komisiju apsvērt saskaņotu metodoloģiju ES uzņēmumu ekoloģiskās ietekmes, kā arī ietekmes uz bioloģisko daudzveidību aprēķināšanai;

71. uzskata, ka sabiedrībā ir vajadzīgas transformējošas pārmaiņas, lai varētu cīnīties pret klimata pārmaiņām, vides degradāciju un bioloģiskās daudzveidības zudumu; uzsver, ka ir svarīgi ievērot taisnīgas pārejas principu, lai nodrošinātu, ka šis process ir iekļaujošs un taisnīgs;

72. norāda, ka sabiedrības informētība un piekļuve visaptverošai un viegli saprotamai informācijai palīdz patērētājiem veikt uz informāciju balstītu izvēli un veicina ilgtspējīgu patēriņu, tāpēc uzsver, ka šiem elementiem ir jāveido visaptverošs pasākumu kopums, jo īpaši attiecībā uz produktiem, kas izraisa atmežošanu, ekosistēmu iznīcināšanu un cilvēktiesību pārkāpumus; aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot produktu izsekojamību un kontroli, izmantojot to vērtību un piegādes ķēdes, tādējādi nodrošinot pilnīgu pārredzamību patērētājiem;

73. uzsver nepieciešamību izstrādāt labāku ekomarķējuma un atmežošanas apkaršanas sertifikāciju;

74. atzinīgi vērtē Starptautiskās dabas saglabāšanas savienības 2020. gada sanākumi Marseļā; aicina Komisiju šajā forumā skaidri demonstrēt piekrišanu tās saistībām attiecībā uz bioloģisko daudzveidību;

o

o o

75. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.